

Uitspraak

De klachtencommissie (hierna te noemen: de commissie) heeft kennis genomen van de klacht van <naam klaagster> (hierna te noemen klaagster), wonende te <woonplaats>. De klacht is gericht tegen het besluit tot het verlenen van verplichte zorg d.d. 21 april 2020, genomen door <naam psychiater>, psychiater. Huidige zorgverantwoordelijke, <naam verweerder>, psychiater, treedt op als verweerder (hierna te noemen: verweerder).

Verloop procedure

- Klachtbrief met bijlagen van mr. G.P.G. Willemse-Schoenmakers, advocaat en gemachtigde voor <klaagster>, ontvangen op 8 mei 2020;
- Verweerschrift van <verweerder>, ontvangen op 26 mei 2020;
- Replik namens klaagster, ontvangen op 27 mei 2020;
- Dupliek van verweerder, ontvangen op 2 juni 2020.

Klaagster wordt bijgestaan door gemachtigde mr. G.P.G. Willemse-Schoenmakers, advocaat te Ulft (hierna: de gemachtigde). De gemachtigde heeft verklaard dat klaagster afziet van een hoorzitting en voorkeur heeft voor schriftelijke afhandeling van de klacht. Verweerder heeft hiermee ingestemd in zijn e-mail van 26 mei 2020.

Klaagster heeft geen toestemming gegeven voor inzage in haar dossier.

De commissie heeft op 5 juni 2020 beraadslaagd en een beslissing over de klacht genomen. Het dictum van de uitspraak van de commissie is op 5 juni 2020 per e-mail aan de gemachtigde en verweerder medegedeeld.

De klacht

De klacht richt zich tegen het besluit tot het verlenen verplichte zorg d.d. 21 april 2020.

Ontvankelijkheid

De commissie oordeelt dat de klacht ontvankelijk is, op grond van art. 10.1 Wvvgz jo. 10.3 sub f Wvvgz en de klachtenregeling Wvvgz van GGNet.

Standpunten klaagster, verkort en zakelijk weergegeven

Klaagster is opgenomen bij GGNet vanwege een crisismaatregel die op 18 april 2020 was afgegeven door de burgemeester. De rechter heeft besloten tot voortzetting van de crisismaatregel (mondeling besluit d.d. 23 april 2020, schriftelijk d.d. 4 mei 2020).

De gemachtigde stelt dat er op 21 april 2020, behoudens noodzorg, slechts die zorg mocht worden verleend die in de beschikking van de burgemeester was opgenomen. In de beslissing tot het verlenen verplichte zorg zijn echter twee vormen van verplichte zorg opgenomen die niet in de beschikking van de burgemeester stonden.

Dit betrof: 'onderzoek van de woon- of verblijfsruimte op gedrag-beïnvloedende middelen en gevaarlijke voorwerpen' en 'controle op de aanwezigheid van gedrag-beïnvloedende middelen'. Tot het toepassen van deze vormen van verplichte zorg mocht niet worden besloten. In de opvolgende beschikking van de rechtbank zijn deze vormen van zorg evenmin vermeld.

Daarnaast acht de gemachtigde de tijdsduur in de aanzeggingsbrief (art. 8:9-brief) onjuist. Als tijdsduur voor de verplichte zorg is steeds ingevuld: maximaal drie weken of de duur van de crisismaatregel. Aangezien de initiële crisismaatregel tot 21 april 2020 gold, acht de gemachtigde het onjuist dat er, zoals verweerder heeft aangegeven, in dit besluit ook vast een voorschot werd genomen op de beslissing van de rechter op het verzoek tot verlenging van de crisismaatregel. Ook is het besluit d.d. 21 april 2020 verwarrend wat betreft 'insluiten'; dit wordt vermeld als 'in geval van nood' hetgeen juist niet nodig is omdat dit wél in de crisismaatregel was opgenomen.

Standpunten verweerder, verkort en zakelijk weergegeven

Verweerder stelt primair dat hij de zorg voor klaagster per 21 april jl. heeft overgenomen en dat het besluit ex art. 8.9 Wvvgz toen al genomen was door de voorgaande behandelaar. Verweerder stelt dat in het besluit ook alvast opgenomen was de (voorgenomen) zorg waarover de rechter nog zou oordelen. Hiermee zou de administratieve last beperkt kunnen worden was het idee. Verweerder heeft nog weinig te maken gehad met de nieuwe wet en begrijpt inmiddels dat dit zo niet had gemogen. Verweerder biedt zijn verontschuldiging aan voor deze gang van zaken.

Replik, verkort en zakelijk weergegeven

De gemachtigde benadrukt in de repliek dat er door de behandelverantwoordelijke een besluit is genomen over vormen van verplichte zorg waarvoor door de burgemeester in het geheel geen machtiging was gegeven en dat verweerder hier in zijn verweer niet op ingaat.

Dupliek, verkort en zakelijk weergegeven

Verweerder stelt in zijn dupliek dat deze twee vormen van verplichte zorg zijn genoemd vooruitlopend op een eventuele verlenging van de crisismaatregel. Verweerder was zich er niet van bewust dat er dan weer een nieuw besluit nodig is voor het verlenen van verplichte zorg.

Beoordeling

De commissie komt, gelet op de stukken, tot de volgende overwegingen en conclusies.

De commissie overweegt dat wanneer er geen toestemming voor dossierinzage wordt gegeven en partijen daarbij tevens afzien van een hoorzitting, een zorgvuldige behandeling van de klacht bemoeilijkt wordt.

Uit de beschikbaar gestelde stukken is het de commissie gebleken dat er een crisismaatregel is afgegeven op 18 april 2020 en dat de rechter d.d. 23 april 2020 heeft besloten tot voortzetting van de crisismaatregel tot 14 mei 2020. Op 21 april 2020 is er door <naam psychiater>, psychiater op de HIC, een besluit ex art. 8:9 Wvvgz genomen. Bij toezending van dit besluit aan klagster door de geneesheer directeur is het betreffende besluit in de begeleidende brief 'op naam' van <naam zorgverantwoordelijke> gesteld.

Klagster blijkt per 21 april 2020 te zijn overgeplaatst van de HIC naar de Kliniek Ouderen. Hierbij nam verweerder klaarblijkelijk de zorgverantwoordelijkheid voor klagster over. De commissie overweegt dat er formeel en materieel niets tegen een wisseling van zorgverantwoordelijke is. De opvolgend zorgverantwoordelijke zal zich er daarbij dan wel van moeten vergewissen welke besluiten ten aanzien van de te verlenen zorg er inmiddels genomen zijn en of deze in stand kunnen blijven. Verweerder heeft in deze het besluit van <naam psychiater> ongewijzigd overgenomen en in stand gelaten, en is daarmee aan te spreken op de inhoud daarvan.

Op grond van de Wvvgz (art. 8:7 lid 2 Wvvgz) mogen alleen de vormen van verplichte zorg worden toegepast die in de crisismaatregel danwel zorgmachtiging benoemd zijn. Slechts in noodsituaties kunnen daar ex art. 8:11 e.v. Wvvgz vormen van verplichte zorg aan toegevoegd worden. In het onderhavige geval blijken er twee vormen van verplichte zorg in het uitvoeringsbesluit ex art. 8:9 Wvvgz d.d. 21 april 2020 te zijn opgenomen die:

- niet in de crisismaatregel vermeld waren en
- waar in het kader van voorzetting van de crisismaatregel ook nog niet over besloten was terwijl
- niet gesteld noch gebleken is dat deze verplichte zorg in het kader van nood is toegepast.

Een klacht hierover moet om die reden (strijd met artikel 8:7 lid 2 Wvvgz) gegrond worden verklaard.

Over wat de achtergrond van het opnemen van deze twee vormen van verplichte zorg in het besluit is geweest, is door geen van partijen informatie verstrekt. Evenmin is aangevoerd dat betreffende vormen van verplichte zorg qua uitvoering ook daadwerkelijk aan de orde zijn geweest. De commissie komt het voor dat het hier dus louter een klacht over formaliteiten betreft. De commissie wijst klagster/diens gemachtigde er graag op dat vragen of opmerkingen over een besluit ex art. 8:9 Wvvgz ook gespreksonderwerp tussen de cliënt en diens behandelaar

(zorgverantwoordelijke) kunnen zijn alvorens hierover een klacht in te dienen. De commissie beveelt de zorgaanbieder/geneesheer directeur aan om dit in de standaardbrief bij toezending, naast de mogelijkheid van rechtsbijstand door de pvp en het indienen van een klacht, ook te benoemen.

Al hetgeen er in de klacht meer en/of anders namens klaagster is gesteld, wordt, wegens gebrek aan feitelijke onderbouwing ongegrond verklaard.

Conclusie

De commissie acht op grond van bovenstaande overwegingen de klacht over schending van art. 8:7 lid 2 Wvggz, **gegrond**.

Aanbeveling/opdracht ex art. 10:6 lid 4 en 5 Wvggz:

Indien er thans nog verplichte zorg aan klaagster wordt verleend en de huidige zorgverantwoordelijke, <naam zorgverantwoordelijke>, niet inmiddels al een nieuw besluit ex. art. 8:9 Wvggz heeft genomen (op basis van de voortgezette crisismaatregel danwel een opvolgende zorgmachtiging), draagt de commissie hem op dit per omgaand te doen met inachtneming van de eisen die de Wvggz aan dergelijk besluit stelt.

De zorgaanbieder / geneesheer directeur wordt aanbevolen om in de standaardbrief bij toezending van een art. 8:9 Wvggz besluit ook de mogelijkheid van 'met vragen of opmerkingen kunt u terecht bij..' te benoemen.

Op 5 juni 2020 vastgesteld door de commissie:

mr. L. Bos, voorzitter;

E. Lemmen, psychiater;

L. Vermaas, cliëntvertegenwoordiger.

Namens de commissie:

M.T. Averagesch-Wilbrink

ambtelijk secretaris

Datum verzending: 12 juni 2020

Klachtencommissie GGNet
en IrisZorg

022-20

Deze uitspraak wordt naar de Raad van Bestuur van GGNet gestuurd alsmede naar de geneesheerdirecteur en de Inspectie voor de Gezondheidszorg.

Tegen deze uitspraak van de klachtencommissie kan op grond van art. 10:7 Wvvgz beroep worden ingesteld bij de Rechtbank binnen zes weken na kennisneming van de uitspraak.